

Temple Romà
Carrer Pare Xifré s/n
08500 Vic

De dimarts a diumenge de 6 de la
tarda a 8 del vespre.
Dissabte obert també d'11 del
matí a 1 del migdia.

Temple Romà

Programa d'exposicions 2022

Ajuntament de Vic

JOAN GANYET I SOLÉ

Traces / fotografia

4 febrer → 13 de març

Joan Ganyet i Solé (la Seu d'Urgell, 1946) és arquitecte i fotògraf. Les seves obres són composicions abstractes obtingudes de l'observació dels vells murs de les ciutats històriques (Venècia, Roma, Atenes, Barcelona, Dubrovnik, Palerm, etc.), seguint la recomanació de Leonardo da Vinci en el seu Tractat de la pintura. Les fotografies es mostren sobre paper i sobre dibond (alumini). És autor del llibre de fotografia "PELL" i "TOLSTOI, TRACES". Ha exposat a les principals ciutats de Catalunya i del Principat d'Andorra.

ANTON CARRERA

Aiguaneix / pintura

18 de març → 24 abril

Les pintures d'Aiguaneix han de ser vistes des de la profunda unió que les lliga amb els poemes del mateix Anton Carrera, poeta i artista de llarga trajectòria. Efectivament, a través dels colors, el traç i la pinzellada emana de les pintures en el seu conjunt un marcat lirisme, que no està renyit amb una actitud de rigorositat, des de la qual l'autor ens obre nous interrogants: *Si vols saber d'on vens hauràs de desoir/ arcanes narratives i mites obsolets,/ buidar-te de falòrnies, de pors, de servituds./ (Vigila amb el que dius que pots tenir topades). Percebre el món proper, les coses abastables./ Un univers ignot enllà d'enllà dels límits:/ i que se'n pot extreure de tanta desmesura?*

VALERIA LUCCIONI

Anatomia amagada: figures i rastres /pintura

29 abril → 5 juny

La paraula "anatomia" subratlla el significat del terme grec "anatomía" del qual deriva i que vol dir "seccionar", gairebé com si la mirada tant de l'artista com de l'observador, hagués de ser "quirúrgica", és a dir, capaç d'anar al més profund i de veure més enllà de les aparences. "Anatomia amagada" fa referència a l'analogia entre l'estructura anatòmica humana i la de l'arbre, element simbòlic per excel·lència que amaga, en les seves formes, una evident al·lusió al gest humà i que es carrega d'un fort valor expressiu. La visió tracta de ser orgànica i el signe intenta suggerir diferents perspectives i realitats paral·leles, només aparentment antitètiques. La forma inusitada de construcció de la figura en realitat, en la seva ambigüitat, es soluciona en una abstracció que vol ser permanent, amb una connotació simbòlica evident.

PARELLES ARTÍSTIQUES

10 juny → 17 juliol

El món de l'art ha posat l'accent, cada vegada més, en el procés de creació i aquest és un dels principis de «Parelles Artístiques», un projecte basat en l'establiment d'un vincle creatiu entre dos artistes, un d'ells vinculat a recursos de salut mental, per realitzar l'obra que serà exposada posteriorment. En el projecte, s'entén com a artista a aquella persona que crea una peça artística, tingui o no experiència prèvia, formació o s'hi dediqui a nivell professional o amateur. L'exposició és la presentació pública de les obres i la culminació del treball realitzat, valorant sobretot el procés creatiu que viu cadascuna de les parelles.

GLÒRIA ORTEGA

EnConstrucció / escultura

22 juliol → 4 setembre

Es tracta d'un projecte que pren com a punt de referència l'arquitectura, a partir de les múltiples possibilitats de transformació d'un edifici o casa. Transformar, integrar, construir, aixecar, elevar són accions que impliquen un desplegament suggeridor i creatiu tant a nivell formal com conceptual. En les obres que integren aquest projecte, l'artista desplega el diàleg entre geometries diverses, els espai interior i exterior, textures i materials, volums i plànols, angles i línies. Realitzat en ferro, refractari i obra mural.

MIQUEL COLOMER

La vie en Violet / pintura

9 de setembre → 16 d'octubre

La imatgeria particular de Miquel Colomer Soler continua cercant la ubicació de l'home a l'univers. Encabides en la figura de contorns humans, la fisiologia i l'organicitat queden allí encriptades, però permeten la projecció intel·lectual d'aquests homuncles entre la línia, el color, els límits i els fons de les superfícies pictòriques. A La vie en violet, s'atorga la facultat de la representació dels sentiments i les emocions a través de la intuïció i el coneixement; es proporciona la viabilitat per a un relat significatiu i versemblant; però, també s'hi possibilita l'erradicació de la subjectivitat i la individualitat que de manera disruptiva, impulsades per raons i motivacions tecnològiques, apartarien a l'ésser humà del seu locus al cosmos.

DAVID BURILLO

Retorn a Priap, la ciutat desolada / fotografia

21 octubre → 27 novembre

Pripiat va ser fundada el 4 de febrer de 1970 per donar un lloc on viure als treballadors de la central nuclear de Txernòbil i les seves famílies. Era coneguda dins la Unió Soviètica com "la ciutat del futur", doncs era una ciutat "planejada", que comptava amb grans avingudes, edificis de fins 16 plantes, abundant vegetació, una població molt jove i uns índexs de criminalitat gairebé inexistents. L'accident de la central nuclear va tenir lloc la matinada del 26 d'abril de 1986. Però durant aquell dia les autoritats no van informar la població dels riscos que hi havia i tothom va fer vida normal. Al vespre del mateix dia 26, les autoritats van decidir que calia evacuar tothom. Ningú va poder tornar-hi a viure mai més. Des del 2011, la ciutat fou oberta a les visites de grups de turistes amb guia. Un grup de fotògrafs de Barcelona hi va anar l'any 2019. Aquesta és una mostra del que va veure un d'aquests fotògrafs: en David Burillo Toledano.

LLUÍS VILAR

Antics udols / pintura

2 desembre → 15 gener

Antics udols és una sèrie de pintures que s'origina a partir de l'observació d'un mur de pedra a la sortida d'una de les coves existents a la l'Arieja a la cara nord dels Pirineus. Aquest mur ha donat peu a la reflexió sobre la manera de viure dels nostres ancestres ara fa uns 15000 anys i a la seva percepció de la pròpia identitat com una part integrant de la natura. Cadascun dels quadres de la sèrie té associat paral·lelament un filtre de realitat augmentada, accessible a través del telèfon mòbil, que ens voldria connectar amb les vivències i els lligams amb la natura d'aquells nostres predecessors. En el títol hi ha una referència a la novel·la «The call of the wild» de Jack London on un gos domèstic sent la profunda crida salvatge de la naturalesa: I quan, a les nits silencioses i fredes, apuntava una estrella amb el musell i udolava llargament a la manera dels llops, eren els seus avantpassats, convertits ja en pols, els que apuntaven les estrelles amb els seus musells i udolaven a través d'ell i dels segles.